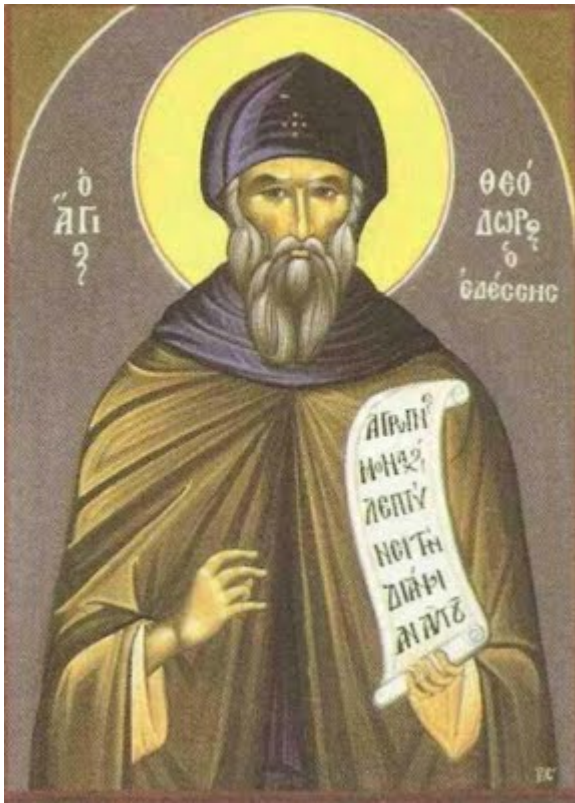

Θεόδωρος Εδέσσης, Όσιος: “100 ψυχωφελή

[Γέροντες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

41. Το κατόρθωμα της υποταγής

ολοκληρώνεται με την απάρνηση του κόσμου, όπως μάθαμε. Εκείνος που καταγίνεται μ' αυτήν, ας περιφραχθεί με τρία όπλα, με την πίστη, με την ελπίδα και με την πανσέβαστη και θεία αγάπη, ώστε περιφραγμένος με αυτά, ν' αγωνιστεί τον καλό αγώνα και να λάβει τα στεφάνια της δικαιοσύνης.

42. Να μην είσαι δικαστής των έργων του πνευματικού σου πατέρα, αλλά εκπληρωτής των εντολών του. Γιατί οι δαίμονες έχουν συνήθεια να σου επιδεικνύουν τις ελλείψεις του, για να σε κάνουν να παρακούσεις τις εντολές του, και ή να σε αποτραβήξουν από το γυμναστήριο ως άνανδρο και δειλό στρατιώτη, ή μόνον με τους λογισμούς της απιστίας να σε παραλύσουν και σε αποχαυνώσουν σε κάθε ιδέα αρετής.

43. Εκείνος που παρακούει τις εντολές του πνευματικού του πατέρα, είναι παραβάτης των εξαίρετων συμφωνιών της υποσχέσεως που έδωσε όταν έγινε μοναχός. Εκείνος που οικειοποιήθηκε την υπακοή αφού έσφαξε με το μαχαίρι της ταπεινοφροσύνης το θέλημά του, αυτός εκπλήρωσε, όσο του ήταν δυνατόν, εκείνα που υποσχέθηκε στο Χριστό εμπρός σε πολλούς μάρτυρες.

44. Αφού μελετήσαμε πολύ, διακρίναμε και μάθαμε καλά ότι όσους ασκούνται υποταγμένοι σε πνευματικούς πατέρες, πολύ τους φθονούν οι εχθροί της ζωής μας δαίμονες, τους τρίζουν τα δόντια τους και εφευρίσκουν ποικίλα τεχνάσματα εναντίον τους. Και τι δε λένε, και τι δεν υπαγορεύουν, ώστε να τους χωρίσουν από τον πνευματικό τους πατέρα; Προβάλλουν προφάσεις ως δήθεν εύλογες, μεθοδεύουν ζωηρές διαφωνίες, διεγείρουν μίσος εναντίον του πνευματικού πατέρα, τις συμβουλές του τις παρουσιάζουν σαν επιπλήξεις, τους ελέγχους τους μπήγουν σαν ακονημένα βέλη. «Γιατί, του λένε, από ελεύθερος που ήσουν έγινες δούλος, και μάλιστα δούλος σκληρού και άσπλαχνου κυρίου; Ως τότε θα λυώνεις κάτω από τον ζυγό της δουλείας και ελεύθερο φως δεν θα δεις;» Κατόπιν τους υποβάλλουν οι δαίμονες ότι πρέπει να φιλοξενούν και να επισκέπτονται αρρώστους και να φροντίζουν για τους φτωχούς. Κατόπιν υπερεπαινούν τον αγώνα και το βραβείο της άκρας ησυχίας και μονώσεως, και σπείρουν κάθε είδος πονηρών ζιζανίων στην καρδιά του στρατιώτη της ευσέβειας, μόνο και μόνο για να τον βγάλουν από την πνευματική μάνδρα και να τον λύσουν από το ήσυχο λιμάνι και να τον ρίξουν μέσα στην ταραγμένη από θανάσιμη και ψυχοφθόρο φουρτούνα θάλασσα. Και κατόπιν, αφού τον πάρουν ως αιχμάλωτο στην εξουσία τους, να τον μεταχειριστούν κατά τα θελήματα τους.

45. Από σένα που βρίσκεσαι υποταγμένος σε πνευματικό πατέρα; ας μη διαφεύγει ο δόλος των εχθρών δαιμόνων. Μη λησμονείς τις υποσχέσεις σου προς τον Θεό, μη νικηθείς από ύβρεις, μη δειλιάσεις τους ελέγχους, τους χλευασμούς ή τα περιγελάσματα, μην υποχωρήσεις από την υπερβολή των πονηρών λογισμών, μην αποφύγεις την αυστηρότητα του πνευματικού πατέρα, μην περιφρονήσεις τον χρηστό ζυγό της ταπεινώσεως από θρασύτητα αυταρέσκειας και αυθάδειας· αλλά αφού βάλεις στην καρδιά σου τον λόγο του Κυρίου: «Όποιος υπομείνει ως το τέλος, αυτός θα σωθεί», με υπομονή τρέχε τον αγώνα που βρίσκεται εμπρός σου, προσηλώνοντας το βλέμμα σου στον Ιησού που μας δίνει την αρχή της πίστεώς μας και την ολοκλήρωσή της.

46. Ο χρυσοχόος όταν βάλει το χρυσό στο χωνευτήριο (στο καμίνι), τον κάνει καθαρότερο. Και ο νέος μοναχός, που δίνει τον εαυτό του στους αγώνες της υποταγής και πυρώνεται απ' όλα τα λυπηρά του κατά Θεόν βίου και με κόπο και υπομονή μεγάλη μαθαίνει την υπακοή, αφού ξαναλιώσει σαν σε χωνευτήριο τα ήθη

του, μαθαίνει την ταπείνωση και ξαναγίνεται λαμπερός, και άξιος για τους ουράνιους θησαυρούς, την άφθαρτη ζωή και την μακάρια κατάληξη, από όπου έφυγε κάθε οδύνη και στεναγμός, ενώ έχει φυτευτεί ευφροσύνη και αδιάκοπη χαρά.

47. Η ορθή πίστη που έχει κανείς με εσωτερική αίσθηση, γεννά το φόβο του Θεού. Ο φόβος του Θεού μας διδάσκει την τήρηση των εντολών. Γιατί, λέει, όπου υπάρχει φόβος, εκεί είναι και η τήρηση των εντολών. Από την τήρηση των εντολών συγκροτείται η πρακτική αρετή, η οποία είναι η αρχή της θεωρητικής. Καρπός αυτών είναι η απάθεια. Με την απάθεια έρχεται μέσα μας η αγάπη. Για την αγάπη λέει ο αγαπημένος μαθητής: «ο Θεός είναι αγάπη· κι όποιος μένει στην αγάπη, μένει στο Θεό, και ο Θεός σ' αυτόν».

48. Πόσο ωραία και καλή είναι αλήθεια η ζωή των μοναχών! Πόσο ωραία πράγματι και καλή, αν βέβαια γίνεται κατά τους όρους και τους νόμους που έχουν θέσει οι αρχηγοί της και οδηγοί, καθώς διδάχθηκαν από το Άγιο Πνεύμα. Ο στρατιώτης του Χριστού πρέπει να είναι άυλος και ξένος από κάθε κοσμική σκέψη και πράξη, όπως λέει ο Απόστολος: «Κανένας απ' όσους στρατεύονται δεν μπλέκεται στις βιοτικές υποθέσεις, για να αρέσει σ' αυτόν που τον στρατολόγησε».

49. Πρέπει λοιπόν ο μοναχός να είναι άυλος, απαθής, έξω από κάθε πονηρή επιθυμία, να μην είναι φίλος των απολαύσεων ή μέθυσος ή νωθρός ή ράθυμος ή φιλάργυρος ή φιλήδονος ή φιλόδοξος. Γιατί αν δεν υψώσει κανείς τον εαυτό του πάνω απ' αυτά, δεν θα μπορέσει να κατορθώσει την αγγελική αυτή ζωή. Για εκείνους που την κατορθώνουν σωστά, είναι ο ζυγός της καλός και το φορτίο της ελαφρό, καθώς όλα τα ελαφρύνει η ελπίδα προς το Θεό. Γλυκός ο μοναχικός βίος, η πνευματική εργασία ευχάριστη, ο τρόπος ζωής που διάλεξε είναι καλός και δε θ' αφαιρεθεί από εκείνη την ψυχή που τον απόκτησε.

50. Εσύ που απαρνήθηκες τις φροντίδες του κόσμου και ανέλαβες τον ασκητικό αγώνα, μην επιθυμήσεις να έχεις πλούτο για να κάνεις ελεημοσύνες στους φτωχούς. Είναι κι αυτό μια πανουργία του πονηρού που αποσκοπεί στην κενοδοξία, ώστε να ρίξει το νου σε απασχόληση με πολλά πράγματα. Και ψωμί μόνο αν έχεις και νερό, μπορείς με αυτά να φιλοξενήσεις και να λάβεις το μισθό της φιλοξενίας. Και αν δεν τα έχεις ούτε αυτά, και μόνο με καλή διάθεση να υποδεχτείς τον ξένο και να του πεις παρηγορητικά λόγια, μπορείς επίσης να λάβεις το μισθό της φιλοξενίας. Αυτό βεβαιώνεται από τη χήρα του Ευαγγελίου, η οποία με δύο λεπτά ξεπέρασε την προαίρεση και τη δύναμη των πλουσίων.

περιβόλι της Παναγίας, 1986, β' τόμος, σελ. 12-33)- filokaliakainipsis.blogspot.gr